

súdu č. 5288 Sb. n. s., podľa ktorého spadajú pod predpis cit. § 51. náhrad zákona aj také verejné nároky daňové a dávkové, ktoré nesúvisia s nehnuteľnosťami a sú rýdze osobnými záväzkami vlastníka zabraného a prevzatého majetku.

Pre prikázanie osobných priamych daní a verejných dávok, ktoré je vlastník dlžen, podľa § 51. náhr. zákona nie je rozhodným deň prevzatia, lebo — ako v citovanom už rozhodnutí bolo podrobne odôvodnené — má erár nárok, aby mu z hyperochy vlastníkovi pripadajúcej boli poukázané všetky ďalšie dane a dávky, ktoré zaplatiť je vlastník povinný.

Sťažovateľka teda nepreukázala ňou tvrdenú nezákonnosť potvrdzujúceho rozvrhového usnesenia rekurzného súdu, ako prípustný dôvod dovolacieho rekurzu v smysle § 46 zákona č. 100/1931 Sb. z. a n. v znení čl. V. odst. 1. zák. č. 251/1934 Sb. z. a n., bolo preto rozhodnúť, ako je vo výroku uvedené.

### Čís. 14354.

**Pred vyhlásením konkurzu — podľa § 91 ex. nov. 23/1928 Sb. z. a n. povolená a vykonávaná vnútená správa, týmto vyhlásením nedotknutá, neodložená a nezrušená, neprestáva byť exekučnou vnútenou správou, podliehajúcou dozoru a moci exekučného súdu.**

(Rozh. zo 7. V. 1935, R IV 145/35.)

Žalobník zamestnaný bol u firmy G. ako úradník. Na podnik firmy uvalená bola dňa 5. septembra 1933 vnútená správa podľa §§ 91 a nasl. ex. nov. č. 23/1928 Sb. z. a n., za ktorej bol žalobník na svojom pôsobišti ponechaný. Dňa 2. augusta 1934 bol na imanie firmy G. uvalený konkurz a ustanovený správca konkurznej podstaty, ktorý žalobníka zo služby prepustil. Žalobou, podanou proti vnútenému správci, domáhal sa žalobník ponechania vo službe a ďalšieho platenia požitkov.

Súd prvej stolice o žalobe rozhodol meritórne a žalobe vyhovel.

Odvolačí súd rozsudok súdu prvej stolice zbavil účinnosti a spor pre sporu prekážajúce okolnosti podľa bodu 1 a 6 § 180 Osp. zastavil z dôvodu, že vyhlásením konkurzu majetok, daný pod vnútenú správu, premenil sa vo zvláštnu konkurznú podstatu a žalobník môže preto svoje nároky uplatňovať len ako konkurzný veriteľ v konkurznom pokračovaní proti správci konkurznej podstaty.

Najvyšší súd usnesenie odvolacieho súdu zbavil účinnosti a uložil mu, aby vo veci pokračoval a rozhodol. Dôvody :

Pred vyhlásením konkurzu povolená a prevádzaná vnútená správa, vyhlásením konkurzu nedotknutá, neodložená a nezrušená nezmení sa v iný útvar uspokojovacieho práva, nestihnú ju žiadne zmeny, neprestáva byť exekučnou vnútenou správou podliehajúcou dozoru a moci exekučného súdu (srovn. Sb. z. a n. č. 3595).

Nemožno preto vnútenému správci oduznať spôsobilosť k sporu, a nieť ani k tomu dôvodu, aby oduznaná bola prípustnosť poradu práva pre uplatnenie žalobného nároku.